

Rapport 1968

Undersökning och uppmålning av runsten.

Fastighet Nolby 6:1

Socken, Njurunda

Landskap, Medelpad

M
LÄNSMUSEET
VÄSTERNORRLAND

Kulturmiljöavdelningen
Sven B F Jansson

Runneste meddelat per fel.
10/11-40
100

Ft

Runn.

F

A.T.A.

FÖREDNINGEN FÖR
RIKSANTIKVARIEN
DEN 16/11 1970

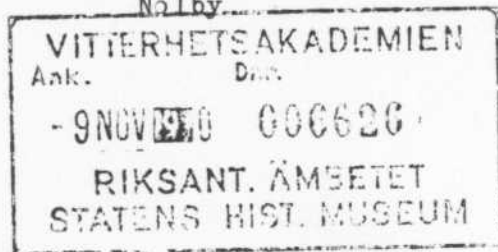
Njurunda sn.
Nolby

Medelpad

Njurunda sn

Nolby

STENUT: *Lopia sin la i*
Hämösaund
Till ATA

Till Riksantikvarieämbetet

I samband med andra förrättningar i Medelpad har jag den 20 augusti 1968 undersökt och uppmålat runstenen vid Nolby. Stenen står på en grässlänt på Nolby 6:1, 800 m VNV om den punkt, där Kvisslebyvägen utgår från Europaväg 4, 20 m S om landsvägen Kvissleby-Matfors, 40 m Ö om Nolby mangårdsbyggnad.

Grå granit med knottrig yta. Höjd ovan marken 153 cm, största bredd 65 cm, största tjocklek 30 cm. Största runan är 11 cm, minsta runan är 5 cm. Ristningen är djupt huggen och i stort sett tydlig trots ytans knottrighet.

Ristningen består av två drakslingor, kopplade upptill och nedtill. De löper längs ristningsytans kanter, och stjärtarna böjer tvärt upp och ansluter till kropparna. Slingorna börjar upptill på stenen med de två drakhuvudena. Dessa har tydligen berett granskarna vissa svårigheter. Det kan emellertid icke råda något tvivel om att drakhuvudena vänder nackarna emot varandra och att deras något klumpiga nacktofsar stöder sig mot varandra. Nosarna med sina kraftiga flikar ligger tryckta mot sina slingor. Mitt på ristningsytan, mellan huvudena och de upprullade stjärtarna finns ett enkelt kors.

Inskriften, som börjar upptill i den vänstra slingan, är i stort sett väl bevarad:

barksuain uk sihuastr uk fripi raistu stain pinsa ,afti
5 10 15 20 25 30 35 40 45
buri faþur isin in farþaihn markapi
50 55 60 65 70 75

"Bergsven och Sigfast och Fride reste denna sten efter Bure, sin fader. Och Fartegn ristade."

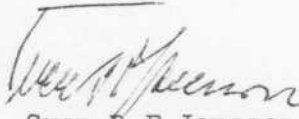
Till läsningen: Före 1 b finns mitt i slingan en fördjupning i form av ett litet kryss. Detta är emellertid avsevärt grundare än de omgivande linjerna och kan vara naturlig fördjupning i den knottri- och vittrade ytan. Bistavarna i 1 b är grunda men alldeles säkra. 2 a är av kortvisttyp. Samma form har övriga a - och n - runor, utom 16 a som har dubbelsidig bistav. Vi 4 k och 5 s har den yttre ramlinjen gå förlorad. 4 k är ej stunget. 5 s har formen $\perp$. 6 u lutar starkt åt

A.T.A.

vänster. Även fär flertalet andra runor har en tydlig vänsterlutning. Skiljetecken saknas efter 9 n. Endast två säkra skiljetecken finns i inskriften, nämligen efter 42 a och efter 60 n. Dessa skiljetecken har formen av ett kort lodrätt streck. 12 s har i likhet med alla följande s - runor formen h. 14 h är skadat på mitten av den flagning den högra delen av nedre bistaven är svag. Ramlinjen vid 14 h - 17 s har förlorats genom en kantskada. I 16 a korsar bistaven huvudstaven bistaven är dock kortare till höger om huvudstaven. 24 i är ej stunget ej heller 26 i. Efter 26 i finns i ytan två grunda punktlika fördjupningar, vilka av allt att döma är naturliga. 27 r, som står omedelbart efter kopplet har halv runhöjd. Med 37 n slutar inskriften i den vänstra slingan. 49 u är ej stunget. 57 i är tydligt. I 63 f, som står där slingan kröker, är huvudstaven kraftigt böjd. I 76 p är bistaven vittrad och otydlig. 77 i är svagt. Endast stavens mittstycke är klart skönjbart.

Stockholm den 7 oktober 1968

Vördsamt

Sven B F Jansson

2 foton. Hos Rv till vidare
H.S. 25/8 1971